

Zaaknummer 2011-T558 (2) B

28 augustus 2015

De bijzondere kamer van de Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (rechtsoptvolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de bijzondere kamer, ingesteld op grond van artikel 20 van de nieuwe Procedure Klachtencommissie Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk (hierna: de Procedure), heeft als volgt beslist inzake het bezwaar van:

[naam],
hierna te noemen: aangeklaagde,
juridisch adviseur: mr. R.P. Baetens.

1. De procedure

Op 29 mei 2015 heeft de Klachtencommissie, hierna: de KLAC, advies uitgebracht inzake de klacht van [naam] (klager) tegen – onder meer – aangeklaagde.

De KLAC heeft de Overste van de Congregatie van de Priesters van het Heilige Hart van Jezus geadviseerd de klacht tegen aangeklaagde gegrond te verklaren.

Mr. R.P. Baetens heeft bij brief van 15 juni 2015 (ingekomen op 17 juni 2015) namens aangeklaagde een bezwaarschrift ingediend tegen het advies van de KLAC van 29 mei 2015.

Mevrouw mr. M.B.M. Kaaij heeft bij brief van 16 juni 2015 (ingekomen 16 juni 2015) namens klager gereageerd op het bezwaarschrift.

Op 31 juli 2015 heeft de behandeling van het bezwaar achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de bijzondere kamer was samengesteld uit de onder deze beslissing te noemen leden.

2. De inhoud van het bezwaar

Aangeklaagde stelt zich op het standpunt dat er algemene beginselen van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht zijn genomen. Daartoe is – kort weergegeven – aangevoerd:

- 1) De motivering van het advies van de KLAC is niet logisch en begrijpelijk, waar de KLAC concludeert dat het verhaal van klager op belangrijke punten overeenkomt met hetgeen aangeklaagde heeft verklaard. Het onbetwiste feit dat aangeklaagde inderdaad in de genoemde periode betrokken was bij handenarbeid en figuurzagen en de gemotiveerde verklaring van aangeklaagde dat werkstukjes slechts opgehangen mochten worden in het lokaal en zeker niet in de slaapzaal, vormt absoluut geen motivering voor het bewijs dat het gestelde seksueel misbruik op de slaapzaal zou hebben plaatsgevonden. Volstrekt onbegrijpelijk en onlogisch is dat de expliciete ontkenning van aangeklaagde dat hij zou hebben toegestaan dat werkstukjes op de slaapzaal werden opgehangen door de KLAC wordt geïnterpreteerd als ondersteunend bewijs voor het wel mogen ophangen van de stukjes op de slaapzaal.

- 2) Aangeklaagde heeft zowel in het verweerschrift als bij gelegenheid van de mondelinge behandeling uitvoerig geantwoord op alle hem gestelde vragen en heeft het gestelde van klager beargumenteerd ontkennend beantwoord.
Het gemak waarmee de KLAC vervolgens wel stelt dat de klager op authentieke wijze zijn verhaal heeft verteld, maar kennelijk aan het verhaal van aangeklaagde, ondanks alle gegeven details, het predicaat van authenticiteit wenst te onthouden, getuigt in de visie van aangeklaagde van onvoldoende onpartijdige beoordeling, waarbij een advies meer lijkt te zijn gegrond op gevoelens en onjuiste veronderstellingen dan op feiten, bewijzen en argumenten. Aangeklaagde is dan ook van mening dat de KLAC in deze kwestie het fair-play-beginsel geeft geschonden doordat het advies sterk de schijn van partijdigheid wekt.
- 3) Aangeklaagde acht het in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel dat de KLAC in het advies kennelijk in het geheel geen betekenis toekent aan het onomstotelijk feit dat er geen enkele andere klacht of melding van een klacht over aangeklaagde bekend is, noch op enigerlei andere wijze ooit het functioneren van aangeklaagde ter discussie is gesteld. Het gaat hier om het relaas van één enkele klager, die – kennelijk via hervonden herinnering – aantoonbaar voor het eerst omstreeks 2010 de naam van aangeklaagde heeft genoemd als persoon (naast vele andere personen) die zich zou hebben schuldig gemaakt aan seksueel misbruik jegens hem. Aangeklaagde acht het onzorgvuldig dat de KLAC in het advies kennelijk voorbijgaat aan het algemene rechtsbeginsel dat een klacht nimmer gegrond kan worden bevonden enkel en alleen op basis van het, gemotiveerd betwiste, relaas van een klager alleen.

3. De beoordeling

Ingevolge het bepaalde in artikel 20.1 van de Procedure kan tegen een advies van de KLAC door de aangeklaagde schriftelijk bezwaar worden ingediend indien hij van oordeel is dat een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen.

De bijzondere kamer overweegt ten aanzien van hetgeen is aangevoerd het volgende:

De toetsing in een bezwaarprocedure is beperkt tot de vraag of een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen. De bezwaarmogelijkheid tegen een advies is dus niet bedoeld als een mogelijkheid om in bezwaar dezelfde klacht opnieuw te behandelen. Zij kan evenmin leiden tot een integrale herbeoordeling van de door de handelend kamer gegeven overwegingen met betrekking tot de feiten en omstandigheden die haar tot het oordeel hebben geleid dat al of niet aannemelijk is dat er seksueel misbruik heeft plaatsgevonden. De door de bijzondere kamer te verrichten toetsing kan dan ook slechts marginaal zijn. Het oordeel over de waardering van het aan de handelende kamer voorgelegde bewijs is evenzeer aan die kamer voorbehouden. De vraag waar het hier derhalve om gaat is of gezegd moet worden dat de handelende kamer, gelet op het voorhanden zijnde materiaal, in redelijkheid niet tot het door haar uitgebrachte advies heeft kunnen komen.

Bij de beoordeling van een klacht is voor de KLAC uitgangspunt dat de klacht van een klager wordt gesteund door feiten en/of omstandigheden die het seksueel misbruik voor een objectieve buitenstaander aannemelijk maken. Dit “steunbewijs” is niet aan formeel juridische regels gebonden. Het kan daarbij ook gaan om verklaringen van derden waaraan de klager heeft verteld over het misbruik.

De behandelende kamer heeft in deze zaak de verklaringen van behandelende psychologen als steunbewijs voldoende geacht om het seksueel misbruik door aangeklaagde aannemelijk te achten. Deze verklaringen ondersteunden voldoende het authentieke en gedetailleerde verhaal van klager. Daarbij heeft de behandelende kamer terecht kunnen vaststellen dat het verhaal van klager en aangeklaagde op belangrijke punten overeenkwam met hetgeen aangeklaagde heeft verklaard. Namelijk dat aangeklaagde betrokken was bij de handenarbeid en het figuurzagen en dat de werkstukjes door de kinderen mochten worden ophangen. Dat de werkstukjes op de slaapzaal werden opgehangen is door de behandelende kamer niet als vaststaand in het advies overwogen.

De bijzondere kamer is dan ook van oordeel dat hetgeen de behandelende kamer onder punt 4.3. van haar advies heeft overwogen de toetsing van de bijzondere kamer kan doorstaan. De behandelende kamer heeft haar oordeel over hetgeen is aangevoerd door klager en aangeklaagde toereikend gemotiveerd. Niet gezegd kan worden dat de behandelende kamer, gelet op het voorhanden zijnde materiaal, in redelijkheid niet tot haar in het advies neergelegde oordeel heeft kunnen komen.

Tenslotte is de bijzondere kamer van oordeel dat het achterwege laten van een uitdrukkelijke overweging omtrent de authenticiteit bij aangeklaagde niet automatisch betekent dat de behandelende kamer van oordeel is dat het verhaal van aangeklaagde niet authentiek was, zodat daarmee niet zonder meer partij wordt gekozen voor klager. Immers zoals hierboven vermeld, heeft de behandelende kamer in punt 4.3. van haar advies nader aangegeven op welke gronden zij tot haar oordeel is gekomen. Van schending van het fair-play-beginsel is derhalve geen sprake.

De bijzondere kamer komt, gelet op het vorenstaande, tot de slotsom dat geen sprake is van schending van enig beginsel van een behoorlijke klachtenbehandeling.

De bijzondere kamer zal het bezwaar dan ook niet gegrond verklaren.

4. De beslissing

De bijzondere kamer:

- verklaart het bezwaar niet gegrond.

Deze beslissing is gegeven op 28 augustus 2015 door mr. G.A.M. Stevens, voorzitter, mr. H.J. Schepen en mr. T.F.A.M. Hoogenboom, leden, bijgestaan door M.H.J. Materman, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

De voorzitter.